

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2567/2019
24.12.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милош Богдановић, адвокат из ..., против туженог АМС осигурање А.Д.О. из Београда, чији је пуномоћник Владислав Костић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 101/19 од 01.03.2019. године, у седници већа одржаној 24.12.2020. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 101/19 од 01.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу П1 224/18 о д 26.09.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и поништено као незаконито решење о отказу уговора о раду туженог број .. од 23.12.2015. године, па је обавезан тужени да тужиоца врати на рад. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 188.250,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 101/19 од 01.03.2019. године одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на које ревизијски суд пази по службеној дужности. Неосновано се ревизијом указује на битне повреде одредаба парничног поступка пред другостепеним судом, с обзиром да је другостепени суд правилно и потпуно применио све одредбе процесног закона које су биле од утицаја на доношење законите и

правилне пресуде. Другостепени суд је оценио жалбене наводе од значаја и навео разлоге које је узео у обзир по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био запослен код туженог на неодређено време на пословима проценитеља штете на имовини и стварима III и његово место рада је у ... . Правилником о организацији и систематизацији послова туженог – пречишћен текст број 307 од 23.06.2014. године, систематизовано је радно место тужиоца у Служби за пријем и процену штете, у Сектору за пријаву, процену и ликвидацију штете, са утврђеним описом послова радног места проценитеља штете III, али у Правилнику није наведен број извршилаца радних места код туженог. Тужени је донео Одлуку бр. 584 дана 10.12.2015. године, којом је изменио претходну Одлуку о броју извршилаца бр. 308 од 23.06.2014. године и број извршилаца радног места проценитеља штете III у Сектору и Служби где је тужилац радио, смањен је са шест на пет запослених. Како је на дан 22.12.2015. године на истом радном месту било укупно шест извршилаца, тужиоцу је оспореним решењем од 23.12.2015. године отказан уговор о раду због престанка потребе за његовим радом, услед смањења обима посла и смањења броја извршилаца наведеног радног места.

Код тако утврђеног чињеничног стања, правилно је у побијаним нижестепеним пресудама примењено материјално право када је поништено решење о отказу уговора о раду, као незаконито и обавезан тужени да тужиоца врати на рад. За своје одлуке, нижестепени судови су дале јасне, потпуне и правилне разлоге које прихвата и ревизијски суд.

Чланом 179. став 5. тачка 1. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05, 61/05, 54/09, 32/13, 75/14), прописано је да запосленом може да престане радни однос ако је за то постоји оправдани разлог који се односи на потребе послодавца и то ако услед технолошких, економских или организационих промена престане потреба за обављањем одређеног посла или дође до смањења обима посла

По оцени Врховног касационог суда, правилан је закључак нижестепених суда да није наступио отказни разлог из члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду, будући да пре увођења технолошких, економских и организационих промена, тужени послодавац није изменио свој акт о систематизацији послова којим би оправдао разлоге који у довели до престанка потребе за радом тужиоца. Наиме, тужени је 10.12.2015. године донео Одлуку о измени броја извршилаца радног места проценитеље штете III са 6 на 5 извршилаца и након тога оспорено решење о отказу уговора о раду од 23.12.2015. године, и то у ситуацији када Правилник туженог о систематизацији послова не садржи потребан број извршилаца радног места проценитеље штете III, а новом Одлуком се број извршилаца наведеног радног места смањује. Дакле, Одлука представља саставни део Правилника и општи акт послодавца, који по члану 196. Устава Републике Србије, ступа на правну снагу у року од осам дана од дана објављивања. Одлука туженог од 10.12.2015. године није објављена на огласној табли послодавца и самим тим није ступила на правну снагу, па стога Правилник и Одлука, као општи акти, не могу бити основ за доношење појединачног акта - оспореног решења о отказу уговора о раду. Супротно ревизијским наводима, у поступку решавања вишка запослених, послодавац је у обавези да оправда своје технолошке, економске и организационе потребе кроз акт о систематизацији, којим утврђује потребан број извршилаца одређеног радног места у односу на претходни акт, као и да у случају смањења броја извршилаца радног места, примени критеријуме за

утврђивање вишка запослених, а решење о отказу уговора о раду мора да садржи конкретне разлоге услед којих је запослени на кога се решење односи проглашен технолошким вишком, како би се могла оценити његова законитост применом члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду. С обзиром да тужени није поступио на наведени начин и није кроз свој општи и појединчни акт оправдао разлоге који су довели до престанка радног односа тужиоца, решење о отказу уговора о раду је правилно поништено као незаконито, а тужени је у обавези да тужиоца врати на рад применом члана 191. став 1. истог Закона.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци пресуде.

Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић